KARTA MODUŁU

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE							
COLLEGIUM WITELONA UCZELNIA PAŃSTWOWA WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Poziom studiów:		magisterskie					
Profil studiów:		praktyczny					
Forma studiów:		stacjonarne					
Nazwa modułu:		Kinezyterapia					
Rodzaj modułu:		Podstawy fizjoterapii					
Język wykładowy:		Język polski*					
Rok studiów:	1	**Formy prowadzenia zajęć wraz z liczbą godzin dydaktycznych:**					
Semestr:	2	Wykład	Zajęcia praktyczne	-	-	-	-
Liczba punktów ECTS ogółem:	3	20	40	-	-	-	-
Forma zaliczenia:		Zaliczenie z oceną					
Wymagania wstępne:		Anatomia, fizjoterapia ogólna.					

II. CELE KSZTAŁCENIA
Cele kształcenia:
Cel 1: Opanowanie teoretycznych podstaw kinezyterapii oraz technik badania narządu ruchu. **Cel 2:** Opanowanie praktycznych umiejętności badania narządu ruchu z wykorzystaniem metod kinezyterapeutycznych.

III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH		
Efekt uczenia się	Student, który zaliczył moduł w zakresie:	Odniesienie do efektów kierunkowych
wiedzy:		
C.W4.	zna i rozumie metody oceny zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych wywołanych chorobą lub urazem, narzędzia diagnostyczne i metody oceny stanu pacjenta dla potrzeb fizjoterapii, metody oceny budowy i funkcji ciała pacjenta;	K3F_W10
C.W7.	zna i rozumie teoretyczne, metodyczne i praktyczne podstawy kinezyterapii;	K3F_W09
umiejętności:		
C.U1.	potrafi przeprowadzić badanie podmiotowe, badanie przedmiotowe oraz wykonywać podstawowe badania czynnościowe i testy funkcjonalne właściwe dla fizjoterapii, w tym pomiary długości i obwodu kończyn, zakresu ruchomości w stawach oraz siły mięśniowej;	K3F_U02
C.U2.	potrafi wypełniać dokumentację stanu zdrowia pacjenta;	K3F_U02
kompetencji społecznych:		
K3F_K01	jest gotów do nawiązania i utrzymania pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	K3F_K01
K3F_K05	jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;	K3F_K05
K3F_K07	jest gotów do wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole specjalistów, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym.	K3F_K07

IV. TREŚCI PROGRAMOWE
Treści programowe (tematyka zajęć, zaprezentowana z podziałem na poszczególne formy zajęć z określeniem liczby godzin potrzebnych na ich realizację)
Wykłady

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Wykład 1	**Przedstawienie treści karty modułu i zasad zaliczenia wykładów.** **Teoretyczne podstawy kinezyterapii**. 1. Rys historyczny kinezyterapii (krótkie wprowadzenie, podkreślające ewolucję od rehabilitacji fizycznej do nowoczesnej kinezyterapii). 2. Kinezyterapia jako składowa fizjoterapii (rola kinezyterapii w procesie rehabilitacji, jej znaczenie w przywracaniu funkcji narządu ruchu). 3. Metodyczne podstawy kinezyterapii (definicje: formy, środki i metody kinezyterapii, ogniwa procesu kinezyterapii). 4. Zasady kinezyterapii (omówienie podstawowych zasad, jak indywidualizacja terapii, stopniowanie obciążeń, systematyczność).	2
Wykład 2	**Schemat badania narządu ruchu dla potrzeb fizjoterapii.** 1. Charakterystyka stanowiska pracy kinezyterapeuty (przestrzeń pracy, sprzęt, ergonomia stanowiska pracy) 2. Cel, zasady i sposób przeprowadzania badania podmiotowego (wywiad z pacjentem, określenie głównych problemów, cele terapii) 3. Badanie przedmiotowe: oglądowe, palpacyjne, analityczne (ocena postawy, palpacja, badania funkcjonalne) 4. Badania dodatkowe dla potrzeb kinezyterapii (badania obrazowe) 5. Dokumentacja badań: podstawowe narzędzia pomiarowe (dokumentacja medyczna, narzędzia do pomiaru)	2
Wykład 3	**Ocena, pomiar i dokumentacja długości i obwodów kończyn górnych i dolnych.** 1. Ocena długości i obwodów kończyn górnych i dolnych (techniki pomiarowe, normy długości, przyczyny nierówności) 2. Etiologia i objawy kliniczne nierówności kończyn (przyczyny, skutki i objawy nierówności rzeczywistych i czynnościowych, zmiany długości względnej i bezwzględnej w stanach patologicznych) 3. Sposoby rozpoznania nierówności rzeczywistej i czynnościowej kończyn dolnych (diagnostyka różnicowa, ocena orientacyjna: całościowa i odcinkowa) 4. Dokumentacja wyników badań długości i obwodów kończyn (dokumentacja wyników badań, znaczenie systematycznej dokumentacji)	2
Wykład 4	**Ocena, pomiar i metodyka pomiaru zakresu ruchów oraz manualny test ruchomości.** 1. Osie i płaszczyzny ruchu (zrozumienie płaszczyzn ruchu: strzałkowa, czołowa, poprzeczna, i osi ruchu) 2. Rodzaje zakresów ruchu: pełny, środkowy, zewnętrzny, wewnętrzny (definicje, przykłady i znaczenie dla funkcji narządu ruchu) 3. Terminologia zaburzeń ruchu: przykurcz, ograniczenie ruchomości, zesztywnienie (rodzaje zaburzeń ruchomości, ich przyczyny i skutki) 4. Ocena zakresu i jakości ruchu czynnego i biernego (różnice między ruchem czynnym i biernym, techniki oceny, ocena płynności, precyzji, oporu w ruchu) 5. Granica czynnościowa i anatomiczna ruchu (zrozumienie ograniczeń fizjologicznych i patologicznych) 6. Fizjologiczny opór końcowy: elastyczny, mocny, twardy (rodzaje oporu końcowego w stawach, rozpoznawanie patologii) 7. Przyczyny ograniczenia zakresu ruchu (najczęstsze przyczyny ograniczenia ruchomości: mięśniowe, stawowe, neurologiczne) 8. Manualny test ruchomości (0-6): ankyloza, hipomobilność, stan prawidłowy, hipermobilność (przeprowadzanie testu, interpretacja wyników)	2
Wykład 5-8	**Badanie czynnościowe stawów obwodowych.** Badanie czynnościowe stawów obwodowych – kończyna dolna: 1. Ocena wzrokowa ustawienia kończyn dolnych. 2. Orientacyjna ocena ruchu czynnego i biernego w stawach kończyn dolnych. 3. Testy długości mięśni kończyn dolnych (wykrywanie przykurczy w stawach) Pomiar zakresu ruchów i siły mięśni kończyn dolnych: 1. Rodzaje goniometrów i ich zastosowanie. 2. Normy fizjologiczne zakresu ruchów w stawach. 3. Czynniki wpływające na zakres ruchu. 4. Wzorzec torebkowy ograniczenia ruchów w stawie wg Cyriaxa. 5. Technika i metodyka pomiaru zakresu ruchów w stawach kończyn dolnych (metoda SFTR i	8

	dokumentacja wyników). 6. Ocena i pomiar siły mięśni działających na stawy kończyn dolnych. Badanie czynnościowe stawów obwodowych – kończyna górna: 1. Ocena wzrokowa ustawienia kończyn górnych. 2. Orientacyjna ocena ruchu czynnego i biernego w stawach kończyn górnych. 3. Testy długości mięśni kończyn górnych (wykrywanie przykurczy w stawach) Pomiar zakresu ruchów i siły mięśni kończyn górnych: 1. Technika i metodyka pomiaru zakresu ruchów w stawach kończyn górnych (metoda SFTR i dokumentacja wyników). 2. Ocena i pomiar siły mięśni działających na stawy kończyn górnych.	
Wykład 9	**Badanie czynnościowe kręgosłupa i klatki piersiowej.** 1. Ocena wzrokowa ukształtowania kręgosłupa i tułowia w płaszczyźnie czołowej, strzałkowej i poprzecznej. 2. Ocena zakresu ruchu czynnego kręgosłupa: zginanie, prostowanie, skłon w bok, skręcanie. 3. Ocena ruchomości biernej kręgosłupa: test Mennela, test Menarda. 4. Pomiary ruchów czynnych kręgosłupa: pomiar linijny, pomiar kątowy. 5. Wybrane testy diagnostyczne na odcinek szyjny kręgosłupa (test ruchomości w płaszczyźnie poprzecznej, test perkusyjny, test O'Donoghue'a, test dystrakcyjny, test przemieszczania barku w kierunku dystalnym). 6. Wybrane testy diagnostyczne na odcinek lędźwiowy kręgosłupa (test opłukiwania wyrostków kolczystych, test mięśnia lędźwiowego, test złagodzenia, test Laséque'a, skrzyżowany objaw Laséque'a, objaw udowy Laséque'a, test Bragarda, test przeprostu). 7. Ocena wzrokowa klatki piersiowej (kształt, przebieg żeber, symetria ustawienia łopatek, tor oddychania, ruchomość podczas wdechu i wydechu). **8.** Pomiary ruchów czynnych klatki piersiowej (pomiar linijny).	2
Wykład 10	**Badanie czynnościowe miednicy**. 1. Ocena wzrokowa ustawienia miednicy w płaszczyźnie czołowej, strzałkowej i poprzecznej. 2. Charakterystyka pojęć: miednica skośna, miednica skręcona, różnicowanie asymetrii miednicy. 3. Pomiar ustawienia miednicy w poszczególnych płaszczyznach. 4. Diagnostyka różnicująca pochodzenie bólu. 5. Ocena czynnościowa stawów krzyżowo-biodrowych (test kolców, objaw wyprzedzania, test Derbolowsky'ego, test Gaenslena, test uciskowy kości biodrowej, objaw Mennella).	2
Zajęcia praktyczne		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Zajęcia praktyczne 1	**Część organizacyjna - przedstawienie treści karty modułu, w tym omówienie tematyki zajęć praktycznych, zasad zaliczenia oraz podanie literatury. Zapoznanie z regulaminem pracowni kinezyterapii.** Badanie narządu ruchu dla potrzeb kinezyterapii.	2
Zajęcia praktyczne 2	Badanie podmiotowe (wywiad) i przedmiotowe (oglądowe, orientacyjne i analityczne). Badanie pacjenta: oglądanie z przodu, boku, z tyłu. Badanie niespecyficzne w postaci: oceny bólu, oceny czucia, ocena temp., badania palpacyjnego i badania reflektorycznego. Opracowanie w formie karty badań.	3
Zajęcia praktyczne 3	Anatomia palpacyjna dla potrzeb prawidłowego wykonania pomiarów linijnych. Pomiary linijne: długości kończyn, pomiary orientacyjne, badania skrócenia czynnościowego w kończynach dolnych. Skrócenie rzeczywiste a czynnościowe. Sporządzenie prawidłowej dokumentacji.	6
Zajęcia praktyczne 4	Pomiary linijne obwodowe - omówienie i wykonanie praktyczne. Sporządzenie prawidłowej dokumentacji.	4
Zajęcia praktyczne 5	Anatomia palpacyjna dla potrzeb prawidłowego wykonania pomiarów kątowych. Pomiary zakresu ruchu w stawach kończyn dolnych, górnych i kręgosłupa. Wykonanie i sporządzenie prawidłowej dokumentacji.	6
Zajęcia praktyczne 6	Test Lovetta - ocena siły mięśni obręczy kończyn dolnych i kończyn górnych. Wykonanie praktyczne i sporządzenie dokumentacji.	4
Zajęcia praktyczne	Test Lovetta - ocena siły mięśni tułowia i klatki piersiowej. Wykonanie praktyczne i sporządzenie dokumentacji.	4

7		
Zajęcia praktyczne 8	Badanie funkcjonalne obręczy biodrowej i kończyn dolnych oraz obręczy kończyny dolnej i kończyny górnej stosowane dla potrzeb diagnostyki kinezyterapii miejscowej. Wybrane testy kliniczne.	5
Zajęcia praktyczne 9	Praktyczne wykonywanie podstawowych zadań kinezyterapeutycznych w warunkach symulowanych.	6

V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

1. Metody kształcenia:

- Wykład multimedialny
- Wykład informacyjny
- Dyskusja.
- Zadania praktyczne
- Pokaz
- Praca ze współćwiczącym

2. Narzędzia (środki) dydaktyczne:

- Projektor/tablica multimedialna
- Tablica
- Sprzęt do praktycznej nauki zawodu

VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁU

1. Formy zaliczenia:

- Wykład – zaliczenie z oceną
- Zajęcia praktyczne – zaliczenie z oceną

2. Sposób weryfikacji i oceniania efektów uczenia się:

- wykład – test wiedzy (otwarty/zamknięty)
- zajęcia praktyczne:
  - sprawdzian praktyczny – wykonanie zleconego zadania
  - aktywność podczas zajęć
  - obserwacja zachowań

Wykład

Kryteria oceny cząstkowej (testy wiedzy):

- 96–100% - ocena bardzo dobra
- 92–95% - ocena bardzo dobra minus
- 87–91% - ocena dobra plus
- 78–86% - ocena dobra
- 69–77% - ocena dostateczna plus
- 68–60% - ocena dostateczna
- < 60% - ocena niedostateczna

Kryteria oceny podsumowującej:

1. Średnia arytmetyczna ocen cząstkowych (testy wiedzy).
2. Każdy wykład podlega zaliczeniu. Podstawą zaliczenia jest obecność na zajęciach, a w przypadku przeprowadzenia testu wiedzy uzyskanie co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi. Nieobecność lub uzyskanie wyniku poniżej 60% wymaga zaliczenia zakresu danego wykładu na konsultacjach w terminie ustalonym z prowadzącym.
3. Poprawie podlegają wyłącznie oceny niedostateczne (2,0). Oceny pozytywne uzyskane z form zaliczenia cząstkowego nie podlegają poprawie.
4. Na podstawie ocen cząstkowych student może uzyskać maksymalnie ocenę dobrą (4,0).
5. Uzyskanie oceny dobrej plus (4,5) lub bardzo dobrej (5,0) wymaga przystąpienia do dodatkowego zaliczenia końcowego. Do zaliczenia końcowego może przystąpić student, który na podstawie ocen cząstkowych uzyskał ocenę dobrą (4,0).
6. Ocena uzyskana z dodatkowego zaliczenia końcowego jest wiążąca.

KRYTERIA OCENY KOŃCOWEJ Z WYKŁADÓW

5,0	**4,5**	**4,0**	**3,5**	**3,0**	**2,0**

dodatkowe zaliczenie końcowe napisane na 5,0	dodatkowe zaliczenie końcowe napisane na 4,5	średnia 5,0-4,7	średnia 4,69-4,4	średnia 4,39-3,0	1. brak oceny lub ocena negatywna z zaliczenia któregoś wykładu/ów 2. negatywna ocena z zaliczenia końcowego

Zajęcia praktyczne
Kryteria oceny cząstkowej:
5,0 – student samodzielnie, prawidłowo i bezpiecznie wykonuje zadania praktyczne, właściwie dobiera sposób i metodykę badania, pomiaru lub testu, prawidłowo dokumentuje uzyskane wyniki oraz uzasadnia podejmowane działania.
4,5 – student samodzielnie i prawidłowo wykonuje zadania praktyczne, a ewentualne nieprawidłowości są niewielkie i nie wpływają na prawidłowość oraz bezpieczeństwo ich wykonania.
4,0 – student prawidłowo wykonuje zadania praktyczne, sporadycznie wymaga niewielkiej korekty ze strony prowadzącego.
3,5 – student wykonuje zadania praktyczne zasadniczo prawidłowo, ale wymaga częściowej korekty lub ukierunkowania ze strony prowadzącego.
3,0 – student wykonuje podstawowe zadania praktyczne na poziomie wystarczającym do osiągnięcia wymaganych efektów uczenia się, ale wymaga korekty i ukierunkowania ze strony prowadzącego.
2,0 – student nie wykonuje prawidłowo podstawowych zadań praktycznych, nie osiąga wymaganych efektów uczenia się lub wykonuje czynności w sposób zagrażający bezpieczeństwu.

Aktywność studenta, obserwacja i ocena postaw studenta wynikających z:
- aktywności i stopnia zaangażowania w zajęciach,
- współpracy w grupie oraz przejawianych kompetencji społecznych.

Kryteria oceny podsumowującej:
Średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.
Obecność na zajęciach praktycznych jest obowiązkowa. Frekwencja może wpłynąć na ocenę końcową.

3. Podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne określane są indywidualnie, jednak powinny zachować adekwatność wobec zaplanowanych efektów uczenia się.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	**60**
Udział w wykładach	20
Udział w zajęciach praktycznych	40
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	**15**
Przygotowanie do wykładu	1
Przygotowanie do zajęć praktycznych	4
Przygotowanie do egzaminu	-
Przygotowanie do zaliczenia zajęć praktycznych	10
Łączna liczba godzin	**75**
Punkty ECTS za moduł	**3**

VIII. ZALECANA LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Skolimowski, T. (red.) (2012). Badania czynnościowe narządu ruchu w fizjoterapii. Wydawnictwo AWF Wrocław.
2. Milanowska, K. (2008). Kinezyterapia. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa.
3. Zembaty, A. (2002/2003). Kinezyterapia. Tom I i II. Wydawnictwo Kasper, Kraków.

Literatura uzupełniająca:

1. Białachowski, J. T., Kowalewska, J. M. (2014). Metodyka badania i oceny chorego dla potrzeb kinezyterapii. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wyższej Szkoły Pedagogiki i Administracji im. Mieszka I.
2. Hueter-Becker, A., Doelken, M. (2018). Badanie kliniczne w fizjoterapii. Tłumaczenie z języka angielskiego: Anna

Rebeka Szczegielniak. Redakcja naukowa: Jan Szczegielniak. Wrocław: Edra Urban & Partner.
3. Ciborski, D. (2021). Testy kliniczne w fizjoterapii. Badanie narządu ruchu. Praktyczny przewodnik. Wydawnictwo MedPharm Polska.
4. Bac, A., Jankowicz-Szymańska, A., Liszka, H., Wódka, K. (2022). Diagnostyka narządu ruchu w fizjoterapii. Tom I. Wydawnictwo Edra Urban & Partner, Wrocław.
5. Ronikier, A. (red. nauk.). (2015). Diagnostyka funkcjonalna w fizjoterapii. Autor: Janusz Domaniecki et al. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
6. Fiodorenko-Dumas, Żanna i in. (2010). Kinezyterapia w praktyce fizjoterapeuty. Górnicki Wydawnictwo Medyczne.